

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1350/05
01.09.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Slijepčevića, predsednika veća, Ljiljane Ivković-Jovanović, Slobodana Spasića, Nadežde Radević i Nikole Stanojevića, članova veća, u pravnoj stvari tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog "BB", čiji su punomoćnici VV i GG, advokati, radi naknade štete, odlučujući o reviziji tužioca, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu poslovni broj Gž. 4420/03 od 9.2.2005. godine, u sednici veća održanoj dana 1.9.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu poslovni broj Gž. 4420/03 od 9.2.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Bačkoj Palanci poslovni broj P. 72/03 od 13.5.2003. godine odbijen je tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da se obaveže tuženi "BB" da tužiocu AA na ime materijalne štete za troškove rehabilitacije isplati 28.313 dinara sa zakonskom zateznom kamatom od 2.11.2001. godine do isplate, te na ime novčane naknade nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog umanjjenja životne aktivnosti 300.000 dinara, za pretrpljene fizičke bolove 50.000 dinara, za pretrpljeni strah 50.000 dinara i zbog naruženosti 50.000 dinara, sve sa zateznom kamatom od presuđenja, do isplate. Istom presudom obavezan je tužilac da tuženom na ime troškova parničnog postupka plati iznos od 23.700 dinara.

Presudom Okružnog suda u Novom Sadu poslovni broj Gž. 4420/03 od 9.2.2005. godine, žalba tužioca je odbijena i navedena prvostepena presuda Opštinskog suda u Bačkoj Palanci potvrđena.

Blagovremenom i dozvoljenom revizijom tužilac pobija drugostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Republički javni tužilac se nije izjasnio o izjavljenoj reviziji, a tuženi nije podneo odgovor na reviziju.

Ispitujući pobijanu drugostepenu presudu u smislu člana 386. Zakona o parničnom postupku, u vezi sa članom 491. stav 4. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS", broj 125/04), revizijski sud je našao da revizija nije osnovana.

U provedenom postupku nisu učinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 11. Zakona o parničnom postupku, na koje revizijski sud pazi po službenoj dužnosti. Tužilac u svojoj reviziji nije naveo bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih je izjavio reviziju, tako da ovi navodi nisu mogli biti predmet ocene revizijskog suda. Pobijana presuda sadrži sve što je potrebno da bi se mogla ispitati - jasna je, potpuna i pravilna.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju dana 27.5.2001. godine igrana je ___ utakmica u ___ između "BB" iz i "DD". U sastavu tima tuženog bio je i tužilac u statusu igrača amatera, bez ugovora i redovnih mesečnih primanja. Tužilac je rođen ___. godine. U to vreme bio je redovan učenik ___. Organizator utakmice bio je "BB". U toku ove utakmice došlo je do povrede tužioca kada je tužilac imao vazdušni duel - kontakt telima sa igračem iz protivničkog tima. Tom prilikom tužilac je prebačen na levu stranu gde je došlo do uvrtanja leve noge u gležnju. Prebačen je u bolnicu u ___ gde je konstatovan prelom levog gležnja i postavljena je longeta, a potom je tužilac prebačen na Hirurško odeljenje ___ gde je operisan. Iz bolnice je otpušten ___. godine. Kao posledica zadobijene teške telesne povrede kod tužioca je nastupilo umanjjenje životne aktivnosti od 15%. Utvrđeno je da je obim potkolenice leve noge manji za 1,5 centimetar u odnosu na desnu, a na koži postoji ožiljak dužine 10 centimetara a širine 1,5 centimetar kao posledica operacije. Prisutan je otok levog zgloba, a viljuška zgloba je proširena za tri milimetra, a zglobna hrskavica je oštećena. Tužilac je trpeo fizičke bolove visokog intenziteta u momentu povređivanja i nakon hirurške intervencije, kao i primarni strah visokog intenziteta u momentu povređivanja. Nakon tri meseca po zarastanju rane, tužilac je upućen na fizikalnu terapiju u banju "___" gde je bio stacioniran od ___. godine do ___. godine. Troškove ovog lečenja u iznosu od 28.313 dinara snosio je tužilac. Ukupno lečenje tužioca trajalo je do 15.1.2002. godine. Tuženi 2001. godine nije osigurao svoje ___ od posledica nesrećnog slučaja. Utvrđeno je da nije postojala zakonska obaveza tuženog da osigura svoje igrače od posledica nesrećnog slučaja. Tuženi nije osigurao tužioca od ovih posledica. Igrač organizatora utakmice nije namerno udario tužioca, obojica igrača su se ponašala u duhu sportske igre. Prilikom kontakta telima poštovana su pravila igre i nije postojala namera ovog igrača da povredi tužioca obzirom da je tužilac izveo skok zbog ___ i tako je došlo do sudara.

Tužilac u ovoj pravnoj stvari zahteva naknadu štete od tuženog zbog napred opisanog štetnog događaja, nalazeći da je tuženi odgovoran jer nije osigurao svoje igrače od posledica nesrećnog slučaja.

Prema odredbama člana 154. stav 1. ZOO, ko drugome prouzrokuje štetu dužan je naknaditi je, ukoliko ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivice. Članom 158. ZOO propisano je da krivica postoji kada je štetnik prouzrokovao štetu namerno ili nepažnjom.

Da bi postojala građanska deliktna odgovornost (subjektivna odgovornost) tuženog za predmetnu štetu potrebno je da postoji šteta za tužioca, da je ta šteta nastala nedopuštenom (protivpravnom) radnjom učinioca štete, da postoji uzročna veza između protivpravne radnje i štete i da se ta radnja i nastala šteta mogu pripisati u krivicu štetnika.

Imajući u vidu napred izloženo, pravilan je pravni zaključak sudova nižeg stepena da između povređivanja tužioca, kao igrača, i radnji tuženog, kao njegovog kluba, ne postoji uzročna posledična veza na osnovu koje bi postojala odgovornost tuženog po osnovu krivice za nastali događaj. Ni jedna radnja tuženog nije dovela do povređivanja tužioca. Isto tako, nižestepeni sudovi su pravilno našli da ne postoji odgovornost tuženog po principu objektivne odgovornosti (član 173. ZOO), obzirom da fudbal, kao sportska igra, nije opasna delatnost, a u toku kritične utakmice preduzete su sve odgovarajuće mere da se igra odvija u sportskom duhu i u skladu sa pravilima igre.

Prema odredbama člana 385. stav 3. Zakona o parničnom postupku, revizija se ne može izjaviti zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, tako da istaknute činjenice nisu mogli biti predmet ocene revizijskog suda, odnosno ostali navodi revizije koji se svode na ocenu izvedenih dokaza i na osporavanje pravilnosti utvrđenog činjeničnog stanja po pitanju ponašanja igrača protivničkog tima i prisustva lekara na samoj utakmici.

Na osnovu navedenog, primenom člana 393. ZPP u vezi sa članom 491. stav 4. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS", broj 125/04), revizija je odbijena kao neosnovana.

Predsednik veća,

sudija,

Dragiša Slijepčević, s.r.

Za tačnost opravka

ljm